

Siromah, putnik ucviljen

smireno ♩ = 96-112

1. Si - ro - mah, put - nik uc - vi - ljen po - čes - to me - ne
 2. Kad ob - rok skro - man spre - mih ja, on u - đe, riječ ne
 3. Tad spa - zih ga do bis - tro - ga, iz stije - ne vri - juć

su - sret - ne, za po - moć skrom - no mo - li me i
 iz - us - ti, Kruh da - doh mu da sti - ša glad on
 iz - vo - ra. Po - seg - nu da žed u - ti - ša, no

ne mo - gu mu re - či ne. Za i - me pi - tat
 bla - go - slo - vi, pre - lo - mi i bla - go - va, al'
 sna - ga nje - ga iz - da sva. Po - tr - čah, jad - nog

ne smi - jem, o - dak - le, ka - mo pu - tu - je no
 da - de mi o - ku - sit kruh an - đe - o - ski i
 us - pra - vih tri - put mi ča - šu is - ka - pi, na -

ti - traj o - ka nje - go - va il' što li me - ne o - sva - ja.
 dok ja žur - no je - doh ga, ko ma - na on bi o - ku - sa.
 to - čiv, me - ni pru - ži je i žed za - u - vijek ne - sta - de.

4. Bje mrak i bješe poplava
 kad vjetar zemlju pohara.
 Glas njegov začuh, pozvah ga,
 pod krov mog doma sklonih ga.
 Odjenuh, zgrijah gosta svog,
 da spava svoj mu spremih log,
 na tlo ja legoh, san se taj
 pričini ko zemaljski raj.

5. Pretučenoga, nagoga,
 uz put ga nađoh ležati.
 Dah, bilo, vratih u njega,
 okrijepljen duh mu oživi
 i ulje, vino cijeli ga.
 A svoju ranu prikrih ja,
 no boli nesta u taj tren,
 mir prožme duh mi satrven.

6. Utamničen osuđenik
 ko izdajnik smrt čekaše.
 Ja stišah buku laži svih
 i slavu dadoh mu za sve.
 Da ljubav moju iskuša,
 za njeg bi l' umro, zapita.
 Krv sledi se, put zadrhta,
 al' slobodan duh veli: "Da!"

7. Tad stranac taj pred očima
 je mojim krinku sklonio.
 Na ruci ožiljke mu znam,
 to Spasitelj je preda mnom.
 Ime mi skromno prozbori
 Ti mene se ne zastidi.
 Ta djela spomen tvoj će bit'
 "jer za mene ih učini".

Tekst: James Montgomery (1771 – 1854)

Glazba: George Coles (1792 – 1858), izmijenjeno.

Crkvena pjesma pjevana neposredno prije
 mučeništva proroka Josepha Smitha ml.

Vidi *History of the Church*, 6:614 – 15.

Matej 25:31–40

Mosija 2:17